

— αν, στην περίπτωση που οι προβλεπόμενες από την εθνική νομοθεσία παροχές περιλαμβάνονται σε κατάλογο που δεν αναφέρει ρητά τη συγκεκριμένη θεραπευτική μέθοδο που πρόκειται να εφαρμοστεί ή έχει εφαρμοστεί, αλλά προβλέπει ορισμένους τύπους θεραπευτικής αγωγής των οποίων τις δαπάνες καλύπτει ο αρμόδιος φορέας, αποδεικνύεται, κατ' εφαρμογή των συνήθων ερμηνευτικών αρχών και κατόπιν εξέτασης βασίζουσας σε αντικειμενικά κριτήρια που να μη δημιουργούν διακρίσεις, αφού ληφθούν υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία ιατρικής φύσης και τα διαθέσιμα επιστημονικά δεδομένα, ότι η θεραπευτική αυτή μέθοδος αντιστοιχεί σε ορισμένους τύπους αγωγής που περιλαμβάνονται στον κατάλογο αυτό, και

— αν δεν μπορεί να παρασχεθεί έγκαιρα εντός του κράτους μέλους κατοικίας του ασφαλισμένου άλλη, εξίσου αποτελεσματική, θεραπευτική αγωγή.

Το άρθρο αυτό απαγορεύει στα εθνικά όργανα που αποφασίζουν επί των αιτήσεων προέγκρισης να βασίζονται, κατά την εφαρμογή της διάταξης αυτής, στο τεκμήριο ότι η νοσοκομειακή περίθαλψη που δεν μπορεί να παρασχεθεί εντός του κράτους μέλους κατοικίας του ασφαλισμένου δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των παροχών για τις οποίες η νομοθεσία του κράτους αυτού προβλέπει την κάλυψη των δαπανών ή ότι, αντίστροφα, η νοσοκομειακή περίθαλψη που περιλαμβάνεται μεταξύ των παροχών αυτών μπορεί να παρασχεθεί εντός του κράτους μέλους αυτού.

- 4) Εφόσον αποδεικνύεται ότι η άρνηση χορήγησης της έγκρισης που απαιτείται κατά το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημείο i, του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό 118/97, ο οποίος τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1992/2006, δεν ήταν βάσιμη, η δε νοσοκομειακή περίθαλψη έχει ολοκληρωθεί και ο ασφαλισμένος έχει υποβληθεί στις σχετικές δαπάνες, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να υποχρεώσει τον αρμόδιο φορέα, σύμφωνα με τους εθνικούς διαδικαστικούς κανόνες, να επιστρέψει στον ασφαλισμένο αυτό ποσό ίσο με εκείνο που θα είχε κανονικά εξοφλήσει ο φορέας αυτός, αν η έγκριση είχε χορηγηθεί προσηκόντως.

Το εν λόγω ποσό καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας στην οποία υπόκειται ο φορέας του κράτους μέλους εντός του οποίου παρασχέθηκε η νοσοκομειακή περίθαλψη. Αν το ποσό αυτό είναι κατώτερο του ποσού που θα είχε προκύψει από την εφαρμογή της νομοθεσίας που ισχύει στο κράτος μέλος κατοικίας στην περίπτωση νοσηλείας εντός του τελευταίου αυτού κράτους, ο αρμόδιος φορέας πρέπει επιπλέον να επιστρέψει στον ασφαλισμένο ένα συμπληρωματικό ποσό, ίσο με τη διαφορά των δύο παραπάνω ποσών, μέχρι το ύψος των πράγματι καταβληθεισών δαπανών.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 7ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Naczelny Sąd Administracyjny (Δημοκρατία της Πολωνίας) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Kronospan Mielec sp. z o.o. κατά Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie**

(Υπόθεση C-222/09) <sup>(1)</sup>

**(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχεία γ' και ε' — Εργασίες έρευνας και αναπτύξεως οι οποίες πραγματοποιούνται από μηχανικούς — Προσδιορισμός του τόπου παροχής υπηρεσιών)**

(2010/C 328/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

**Αιτούν δικαστήριο**

Naczelny Sąd Administracyjny

**Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης**

Kronospan Mielec sp. z o.o.

κατά

Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

**Αντικείμενο**

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Naczelny Sąd Administracyjny — Ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχεία γ', πρώτη περίπτωση, και ε', τρίτη περίπτωση, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ: Έκτη οδηγία του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) καθώς και των άρθρων 52, στοιχείο α', και 56, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Προσδιορισμός του τόπου φορολογήσεως — Υπηρεσίες έρευνας και αναπτύξεως παρασχεθείσες σε υποκείμενο στον φόρο εγκατεστημένο εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αλλά εκτός του κράτους μέλους στο οποίο παρεσχέθησαν πράγματι οι υπηρεσίες — Χαρακτηρισμός των υπηρεσιών αυτών είτε ως «επιστημονικών δραστηριοτήτων» είτε ως «υπηρεσιών μηχανικών»

**Διατακτικό**

Υπηρεσίες οι οποίες συνίστανται στην εκτέλεση εργασιών έρευνας και αναπτύξεως στον περιβαλλοντικό και τεχνολογικό τομέα και οι οποίες παρέχονται από μηχανικούς εγκατεστημένους σε κράτος μέλος κατόπιν παραγγελίας και εις όφελος αποδέκτη εγκατεστημένου σε άλλο κράτος μέλος πρέπει να χαρακτηρίζονται ως «υπηρεσίες μηχανικών» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 180, της 1.8.2009.

<sup>(1)</sup> ΕΕ C 220 της 12.9.2009.